

U Świętego Michała

miesięcznik parafii św. Michała Archaniola w Skrzyszowie

BĄDŹ WIERNY AŻ DO ŚMIERCI I DAM CI WIENIEC ŻYWOTA

Boże Narodzenie 2020 * nr 11,12 /170,171 rok XV

*Lamiąc się opłatkiem, składamy Wszystkim najserdeczniejsze życzenia:
Niech Nowonarodzony Chrystus gości w Waszych sercach,
rodzinach, parafii, ojczyźnie i w świecie.
Wszelkie skłócenie, waśnie i niezgoda ustąpi miejsca miłości, radości i pokojowi.
Wiara i nadzieja niech nabierają nowej świeżości,
a samienie niech znów głośno nam mówi co dobre, a co złe.*

ks. kanonik Florian Ludziarczyk
ks. dr Grzegorz Kucza – rezydent
ks. Józef Tatańczyk SVD
ks. Witold Tatańczyk – proboszcz

W telegraficznym skrócie

W ostatnią niedzielę października br. obchodziliśmy *Kiermasz*. Świętowaliśmy 84. rocznicę poświęcenia naszego kościoła. Dziękowaliśmy Bogu i ludziom za naszą świątynię. Modliliśmy się za wszystkich zmarłych, jak również współczesnych budowniczych, ofiarodawców i darczyńców oraz za wszystkich, którzy codziennie zabiegają o jej piękno.

Uroczystość Wszystkich Świętych obchodzona 1 listopada gromadzi na cmentarzu wielu wiernych. To wyraz naszej wiary w życie wieczne. Ze względu jednak na okoliczności pandemiczne, Stolica Apostolska w tym roku rozszerzyła możliwość zyskania odpustu za zmarłych, w przedziale dowolnych 8 dni listopada, niekoniecznie w jednym ciągu. Ze względów pandemicznych, w tym roku obowiązywało państwowe rozporządzenie zakazu wejścia na cmentarz w dniach 1 i 2 listopada, w związku z czym nie odbyły się Nieszpory i procesja na cmentarz.

Wyrazy wielkiej wdzięczności wszystkim prowadzącym Nabożeństwa Różańcowe w miesiącu październiku.

Wszystkie dzieci, które nie opuściły w październiku Nabożeństwa Różańcowego lub opuściły ze względu na okoliczności pandemiczne, ale odmawiały różaniec w domu, jak co roku otrzymały drobną nagrodę.

W każdą środę w naszym kościele odbywa się całodzienna Adoracja Najświętszego Sakramentu. Bardzo serdecznie zapraszamy do nawiedzenia kościoła, modlitwy i czuwania.

Ks. kanonik Florian Ludziarczyk, który w miarę potrzeb i możliwości pomaga w duszpasterstwie naszej parafii, jest po zabiegu operacyjnym. Na czas rekonwalescencji przebywa na naszym probostwie. Bóg zapłać wszystkim za modlitwy w Jego intencji.

W Kaplicy Częstochowskiej z tyłu kościoła nasze Siostry, jak co roku, rozprowadzały opłatki, a panie z *Zespołu Charytatywnego świece Caritas* na stół wigilijny w ramach *Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom*.

Co roku od I Niedzieli Adwentowej w naszej parafii rozpoczynały się Duszpasterskie Odwiedziny Kolędowe. Jednak w tym roku, zgodnie z rozporządzeniem naszego Arcybiskupa, ze względu na istniejącą sytuację pandemiczną, Odwiedziny Kolędowe w formie tradycyjnej się nie odbędą. W intencji mieszkańców poszczególnych ulic odprowadzane są Msze Święte i każdy chętny otrzymuje pamiątkę kolędową. Odwiedzić można tylko nowe domy i mieszkania w celu ich poświęcenia. Mieszkańców nowych domów, którzy pragną poświęcić swoje nowe mieszkanie, prosimy o zgłaszanie się w zakrystii, kancelarii parafialnej lub telefonicznie. /artykuł str. 12, 13/

Zgodnie z decyzją Wydziału Duszpasterstwa naszej Kurii, w tym roku roraty nie odbyły się w formie tradycyjnej, a Msze Święte odprowadzane w naszym kościele, nie były mszami roratnimi. Zaproponowane zostało jednak uczestnictwo przez internet. /artykuł str. 8, 9/

W liturgiczne wspomnienie św. Barbary – patronki górników i patronki naszej archidiecezji, odprowadzona została Msza Święta barbórkowa. Całą liturgię na tej mszy sprawowali górnicy w galowych mundurach. Życzymy całej braci górniczej opieki ich świętej patronki.

Panteon Górnośląski przygotował wystawę przybliżającą postać Sługi Bożego ks. Jana Machy. Od 1 do 15 grudnia można ją było oglądać w naszym kościele.

W dniu 6 grudnia naszą świątynię po Mszy Świętej o 10.30 nawiedził św. Mikołaj.

W Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP podczas Mszy Świętej wieczornej dzieciom przygotowującym się do I Komunii św. poświęcone zostały medaliki.

12 grudnia przypadło wspomnienie Matki Bożej z Guadalupe. Był to dzień szczególnej modlitwy tych małżonków, którzy bardzo pragną mieć dzieci, a ich nie mają. Z tyłu naszego kościoła wisi obraz przywieziony z tego meksykańskiego sanktuarium.

Podobnie jak w ubiegłym roku, w tym także, nasza parafia włącza się w organizowaną przez misjonarzy Werbistów zbiórkę znaczków pocztowych. W okresie Świąt otrzymujemy często koperty i pocztówki z naklejonymi znaczkami. Znaczki te bardzo często dla nas nie mają najmniejszej wartości, jednak dzieląc się nimi możemy wspomóc misję. Wystarczy wyciąć je z kilkumilimetrowym marginesem, by ich nie uszkodzić i wrzucić do skrzynki, która stoi z tyłu kościoła od 13 grudnia br., a będzie stała aż do 6 stycznia 2021 r. Następnie znaczki zostaną wysłane do Referatu Misyjnego Księży Werbistów w Pieniężnie, a uzyskane z ich sprzedaży fundusze wspomogą misję. Do skrzynki można wrzucać również nowe, nieostemplowane znaczki, a osoby, które chciałyby przekazać swoje kolekcje znaczków pocztowych wraz z klaserami, mogą to zrobić w zakrystii lub na probostwie. Zachęcamy wszystkich do włączenia się w tę zbiórkę.

Ze względu na stan pandemiczny, w tym roku nie odbyły się spotkania opłatkowe dla poszczególnych grup parafialnych.

Bóg zapłać wszystkim zaangażowanym w służbę naszej parafii. Tej pracy jest naprawdę dużo.

Spowiedź świąteczna odbywa się według następującego porządku:

Sobota – 19.12. – godz. 16.00 – 17.30

Niedziela – 20.12. – 45 minut przed każdą Mszą Świętą

Poniedziałek – 21.12. – 16.00 – 16.30 – dzieci wczesnokomunijne oraz klasy 4 i 6 S.P. – 16.30 – 17.00 – klasy 7 i 8 S.P.

Środa – 23.12. – godz. 9.00 – 10.00 i 16.00 – 17.30 oraz 18.00 – 19.00

Czwartek – Wigilia – 24.12. – 6.30 – 10.00 i 13.00 – 14.30

Bóg zapłać wszystkim za składane ofiary, zarówno te w kościele, jak i w kancelarii parafialnej i wpłaty na konto parafialne. Bóg zapłać też za wszystkie ofiary kolędowe.

Podziękowania do wszystkich parafian i nie tylko, za wszelkie formy służby na rzecz naszej parafii: pracy, pomocy finansowej i materialnej, gesty życzliwości, uczynności, dobre słowo! Serdeczne Bóg zapłać za wszelkie dary, Bóg zapłać za wpłaty na konto parafialne (podawane w każdym numerze gazetki), Bóg zapłać za wszelkie indywidualne ofiary, Bóg zapłać za wszystkie gesty pomocy i życzliwości:

Anonimowi Ofiarodawcy, Antończyk Ewa Jarosław, Babilas Alicja Maksymilian, Babilas Barbara Stefan, Babilas Elżbieta Radosław, Barchańska Teresa Bernard, Bem Hiacynta Gerard, Bieleś Beata, Bienia Anna Henryk, Bienia Zofia Gabriel, Bloch Róża Weronika Olgierd, Brzemia Teresa Eugeniusz, Brzoza Alicja Stefan, Brzoza Iwona Ryszard, Bugla Grażyna Dariusz, Cudnowski Maria Jan, Czaja Irena, Dobrowolski Marek, Drastig Anna Marek, Durczok Janina Rajmund, Fojcik Henryk, Fojcik Marcelina Ireneusz, Fojcik Renata, Gajda Sitek Marzena Janusz, Gąsior Ewa Mieczysław, Gołyszny Rozalia Jacek, Grabiec Agnieszka Jerzy, Grabiec Aniela Józef, Grabiec Grażyna Eugeniusz, Grabiec Joanna Henryk Wioletta Marzena, Grzegoszczyk Barbara Stanisław, Grzegoszczyk Emilia, Grzegoszczyk Erna, Grzegoszczyk Roman, Grzegoszczyk Stefania Walter, Halacz Stefania Tomasz, Hojka Aniela, Hojka Gabriela Stanisław Klaudia Adrian, Hudek Cecylia Erwin, Jureczko Elżbieta Łukasz, Jureczko Renata, Kacprzak Grzegorz, Kamińska Irena, Karasek Danuta Krystian, Karwot Alina Krzysztof, Kielbasa Krescencja Damian, Kielbasa Magdalena Marek, Klepek Beata Wojciech, Klepek Gertruda Franciszek, Klepek Marcin, Kłosek Leonard, Knura Bronisława Walter, Kopiec Adelajda, Kopiec Barbara Jan, Kopiec Czesława Zbigniew, Kopiec Danuta, Kopiec Maria, Kosider Joanna Krzysztof – Firma Gedeon, Kowalski Krystyna Roman, Kowalski Monika Sebastian, Koziej Tłolka Janina, Kozielski Aniela Leon, Kożuch Otylia, Krawczyk Agnieszka Andrzej, Krzysztala Elfryda Joachim, Krzysztala Grażyna Jan, Krzysztala Helena, Krzysztala Irena, Krzysztala Zdzisława Marian, Kurzydym Justyna Jarosław, Kuś Ewa Zbigniew, Kuś Izolda, Ledwoń

Walentyna Jan, Lichtarski Aleksandra Andrzej, Lichtarski Genowefa Julian, Lubas Monika Andrzej, Łukaszczyk Grażyna Jan, Łukaszczyk Małgorzata Marcin, Maciejewska Rita, Macura Jolanta Eugeniusz, Madecki Natalia Arkadiusz, Madecki Romana Tadeusz, Majzner Maria, Malysz Justyna Grzegorz, Marcol Agnieszka Wiesław, Martynowski Wiesława Andrzej, Matera Władysława, Musiał Hanna Paulina Rafał, Musiał Janina Wiesław, Musiał Tomasz, Musiał Mariola Łucjan, Nowosielski Marta Adam, Orłowski Krystyna Jan, Oślizło Alicja Eugeniusz, Oślizło Wioletta Sebastian, Ostrzolek Urszula Piotr, Pawelec Agata Piotr, Pawlik Klaudia Wojciech, Pawlik Sylwia Sylwester, Peciak Anna, Piechaczek Danuta Leszek, Piechaczek Irena Ewald, Pieczka Adela, Pieczka Maria Brunon, Polnik Adam, Polnik Anna Józef, Ponik Paulina Sylwester, Potysz Wanda Józef, Prusowski Danuta, Przybyła Kornelia Edmund, Przybyła Sylwia Adam, Przybysławski Jolanta Krzysztof Dominika, Przybysławski Mariola, Pyz Jolanta Tadeusz, Rek Danuta Czesław, Rupiński Daria Sławomir, Ruśniok Joanna Antoni, Salamon Edward, Sikora Beata Michał, Sikora Halina Stanisław, Sikora Maria, Sikora Natalia Adrian, Sitek Hanna Łukasz, Sitek Helena Leonard, Sitek Marzena Marcin, Ślęczek Jolanta, Smółka Iwona Ireneusz, Smolorz Alicja Wiesław, Sosna Cecylia Antoni, Sosna Krystyna, Spandel Wiesława Henryk, Staroszczyk Marian, Świerżewski Alina Antoni, Swoboda Halina Zenon, Szczeponek Tatiana Mariusz, Szczepny Wanda Jan, Szczypka Danuta Kazimierz, Szkatuła Aurelia Hilary, Szkatuła Bernadeta Daniel, Szkatuła Helena, Szkatuła Hildegarda, Szlachta Iwona Grzegorz, Szlachta Urszula Henryk, Tatarczyk Krystyna, Tekieli Paweł Honorata, Tolarz Danuta Roman, Tomala Weronika Damian, Toman Jadwiga Konstanty, Wala Ewa Bogdan, Wala Milena Robert, Walter Erna, Walter Marzena Grzegorz, Witkowski Urszula, Wnuk Danuta Łucjan, Wnuk Gabriela Bogusław, Wojaczek Alina Alojzy, Wyślucha Eugenia, Zamożniak Bożena Wojciech.

Nie chcąc pominąć nikogo – wszystkim serdeczne Bóg zapłać!

ks. W. T.

Święty Cyryk

Św. Cyryk – trzylatek – jest najmłodszym świętym Kościoła, oczywiście jeżeli nie weźmiemy pod uwagę grupy maleńkich, niespełna dwuletnich chłopców – Świętych Młodzianków, zabitych przez Heroda.

Św. Cyryk, zwany również Cyriakiem lub Kwirykiem, urodził się około 301 roku w Ikonium, jako syn św. Julity. Podczas prześladowań chrześcijan w 304 roku, po śmierci męża Julita uciekła z synkiem do Tarsu. Została tam jednak schwytana i torturami nakłaniana do złożenia ofiary pogańskiemu bożkom. Oderwany siłą od matki malec rozplakał się, odpychał i ugryzł sędziego Aleksandra, który wydał wyrok na jego matkę, a ten rozwszczeczony rzucił chłopca o ziemię, rozbijając mu czaszkę. Jego ciało rzucono razem z ciałem matki na miejsce poza miastem, w którym zrzucano ciała

kryminalistów, ale dwie niewolnice nocą odszukały ich ciała i pochowały na pobliskim polu. Ich doczesne szczątki odkrył cesarz Konstantyn I i wybudował w pobliżu Konstantynopola klasztor, w którym je złożono.

Kult św. Cyryka w IV wieku rozwinął się we Francji po tym, jak relikwie świętego sprowadził z Antiochii biskup – św. Amator z Auxerre. Karol Wielki miał sen, w czasie którego ujrzał dziecko, które obiecało mu ochronę przed atakiem dzika na polowaniu, pod warunkiem, że je przyodzieje. Biskup Nevers wyjaśnił, że dzieckiem tym był św. Cyryk, chcący, aby król naprawił zniszczony dach katedry św. Cyryka w Nevers. Stąd często święty jest przedstawiany z dzikiem. W ikonografii przedstawiany jest też jako małe dziecko rzucone na ziemię lub razem z matką, św. Julitą. Jego atrybutami są: palma, korona, gwoździe i dzik.

oprac. Iwona Szlachta

źródło: <https://martyrologium.blogspot.com/2010/06/>

sw-cyryk-z-iconium, Dobre Nowiny nr 8/61/2020

<http://martyrologium.blogspot.com/>

Mała refleksja o lektorstwie...

11 listopada br. minęły 2 lata, odkąd grupa osób z naszej parafii została lektorami i kantorami. Ta mała rocznica skłoniła mnie do podzielenia się refleksjami na ten temat.

Bycie lektorem to dla mnie bardzo ważne doświadczenie obcowania bliżej ze Słowem Bożym. Jest to głęboko duchowe przeżycie i odpowiedzialne zadanie. To dla mnie zaszczyt, móc odczytać słuchającym wiernym lekcje – fragmenty Pisma Świętego. Funkcja lektora jeszcze bardziej pogłębiła moją więź z Panem Bogiem. Można powiedzieć, że lektorstwo stało się moją pasją, ponieważ kocham to robić, czuję się spełniona, daje mi to

satysfakcję i nie wyobrażam sobie niedzieli bez tej czynności. Zawsze staram się być dobrze przygotowana do tego zadania, choć jestem świadoma, że nie zawsze jest tak, jak być powinno, za co bardzo przepraszam i proszę o wyrozumiałość.

Gorąco pragnęłabym, aby słuchanie tekstów biblijnych podczas Mszy Świętej zachęciło wiernych do samodzielnego sięgania po Pismo Święte i do osobistego przeżywania zawartych w nim myśli, bo naprawdę warto!

Iwona Szlachta

Adwentowo-Świąteczna refleksja Arcybiskupa

Adwentowo-Świąteczna refleksja w roku 2020
"Podzielmy się opłatkiem, chlebem pokoju i nieba"

Droży Diecezjanie, Siostry i Bracia!

Rozpoczęliśmy czas Adwentu, czas skupienia, przypomnienia prawd podstawowych – czas nawrócenia, czas odnowy, czas dobrej przemiany. Czas pewnego wysiłku w oczekiwaniu na Tego, który powróci na końcu czasów. W czasie pandemii nasz wysiłek nabiera dodatkowego znaczenia. Trzeba nam zmienić tradycyjne przyzwyczajenia. Dodatkowego znaczenia nabierze opłatek łamany w gronie znajomych, bliskich i domowników.

W wigilijnym opłatku dostrzegamy zapis milionów ziaren zbóż, których nie sieje się pojedynczo, lecz razem wrzuca w żyzną ziemię, by cieszyły oko – z mickiewiczowskimi – falującymi na wietrze łanami, połączanymi pszenicą, posrebrzany – żytem. Jest w białym opłatku także zapis ludzkiej pracy. I znów nie pojedynczego człowieka, ale całej grupy osób począwszy od rolników, przez młynarzy, piekarzy, dostawców i sprzedawców. W końcu, w świątecznym symbolu jest ukryta wspólnota osób, dla których chleb jest powszednim pokarmem, codzienną manną.

Triada: natury, pracy i ludzkiej wspólnoty tworzy chleb, którym łamiemy się podczas wigilijnej wieczerzy.

*Jest w moim kraju zwyczaj, że w dzień wigilijny,
Przy wjeździe pierwszej gwiazdy wieczornej na niebie,
Ludzie gniazda wspólnego łamią chleb biblijny,
Najtkliwsze przekazując uczucia w tym chlebie.
Ten biały kruchy opłatek, pszenna kruszyna chleba,
a symbol wielkich rzeczy, symbol pokoju i nieba.
Na ziemię w noc wtuloną, Bóg schodzi jak przed wiekami.
Braćmi się znowu poczyńmy, przebacmy krzywdy, gdy trzeba.
Podzielmy się opłatkiem, chlebem pokoju i nieba.
/Norwid, "Opłatek"/*

W wigilijnym opłatku jest wreszcie zapis jedności, ponieważ ten chleb nie dzieli i nie wyklucza. Łamią go nie tylko wierzący, ale i niewierzący, wszyscy mający szacunek dla tradycji przeżywania Świąt Bożego Narodzenia w naszej Ojczyźnie i wszędzie tam, gdzie żyją Polacy. I jest w tym chlebie zapis miłości, ponieważ łamiąc go i dzieląc między bliskimi okazujemy im naszą troskę o nich, pamięć, czułość, bliskość – miłość.

*Widać nie dane nam było opłatkiem się podzielić.
Więc ty i ja, żeby nie zapomnieć, łzę na dwoje łamiemy.
/Lesław Falecki, "Wigilia"/*

W czasie pandemii naszą bliskość trzeba wyrazić w inny – niż do tej pory – sposób. Podczas łamania opłatka przyjdzie nam zjednoczyć się duchowo z tymi, z którymi zwyczajowo spotykaliśmy się twarzą w twarz przy różnych okazjach adwentowo-świątecznych.

Tegoroczne święta mogą wydobyć z nas bogatsze niż dotąd pragnienia bliskości, czułości i solidarności: solidarność z chorym człowiekiem, solidarność z ubogim, solidarność z potrzebującym pomocy.

Pełnego znaczenia nabierze pragnienie pokoju, za którym tęsknią ludzie wszystkich czasów. Podczas tegorocznych świąt wybrzmi nastroj prostoty, ubóstwa, pokory i zaufania Bogu. Znakiem tego niech będzie opłatek. Trzymany w dłoni wyciągniętej do drugiego ma szansę stać się znakiem i opłatkiem przebaczenia, pojednania, pokoju i solidarności.

Niech w tym kawałku chleba zapisze się jeszcze jedno doświadczenie – stanąć przy bliźnim – jak bracia i siostry – z opłatkiem wybaczenia i pojednania, aby w pokoju serca świętować przyjście Króla Pokoju. W jednej z pieśni eucharystycznych śpiewamy: "Jak ten chleb zjednoczył złote ziarna, tak niech miłość złączy nas ofiarna".

Biały wigilijny opłatek przypomina nam jeszcze Kogoś, kto stał się chlebem łamanym za życie świata. Dzieląc się opłatkiem, pomyślmy o Eucharystii, w której Chrystus daje nam Siebie w konsekrowanej Hostii. Przed Komunią świętą kapłan łamie Ją, by w ten sposób odsłonić przed nami tajemnicę męki Jezusa. Jezus dzieli się z nami swoim Ciałem i Krwią, aby nas ze Sobą zjednoczyć w komunii i przysposobić do przyjmowania eucharystycznego stylu życia, które nie polega już na zagarnianiu dłońmi świata i jego dóbr tylko dla siebie, ale polega na rozdzielaniu siebie innym w bezinteresownym darze miłości.

*I my czekamy na Ciebie, Pana.
A skoro przyjdiesz na głos kapłana,
Padniemy na twarz przed Tobą,
Wierząc, żeś jest pod osłoną
Chleba i Wina.
/z kołedy: "Wśród nocnej ciszy"/*

W wigilijny wieczór pomyślmy także o dziecku, które puka do drzwi naszego świata, chce się urodzić i doświadczyć miłości. Pomyślmy o Bogu, który w małym dziecku – Jezusie – puka do drzwi naszych serc. Otwórzmy je dla Niego i dziecka każdego! Z opłatkiem w rękę, w duchowej bliskości, zapewniam o jedności, serdecznie pozdrawiam i błogosławię! Życzę dobrego i owocnego Adwentu i błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia.

† Wiktor Skworc
Arcybiskup Metropolita Katowicki

Roraty 2020

Przyzwyczajaliśmy się już do tego, że w Adwencie w naszym kościele o 17.30 były Msze Święte roratnie, a kościół bardzo często wypełniony po brzegi – od najstarszych po najmłodszych parafian – czasem nawet tych kilkumiesięcznych. Ksiądz wraz z ministrantami i dziećmi siedł w procesji do ołtarza, wszyscy nieśli w rękach lampiony i byli szczęśliwi, że mogli uczestniczyć w roratach. Do tego jeszcze kazanie skierowane do dzieci i pytania z nim związane. Obrazki i oczekiwanie na to, kto zabierze do domu figurkę Maryi, by z całą rodziną i zaproszonymi gośćmi modlić się do Matki Bożej. Ponadto: hymn roratni, ciekawe tematy, pytania, konkursy, losowania, nagrody z koszyczka za dobre odpowiedzi. A na koniec konkurs „Jeden z dziecięciu”. Ale przede wszystkim udział w Eucharystii. Wszystko po to, by dobrze przygotować się na przyjście Pana Jezusa.

W tym roku było zupełnie inaczej. I można narzekać i marudzić, że nie ma tego, czy tamtego. Ale zamiast narzekać – można się cieszyć z tego, co jest nam dane. A przecież istota Adwentu pozostała niezmienna. Pan Jezus przyjdzie – mimo sytuacji, w jakiej się znajdujemy. On na pewno do nas przyjdzie, tylko musimy Mu na to pozwolić. On przychodzi do nas w czasie każdej Mszy Świętej. Tylko pytanie – jak my ją przeżywamy?

Przesłaniem tegorocznych rorat było hasło „*Cud nad Cudami*” – jakim właśnie jest Eucharystia. Skłania ono do refleksji nad tym, jakie miejsce w naszym życiu zajmuje Eucharystia, jak przeżywamy Mszę Świętą i czy naprawdę jest to dla nas „*Cud nad Cudami*”.

Chociaż nie gromadziliśmy się na roratach w kościele, to mieliśmy możliwość udziału w Mszach Świętych roratnich przez internet. W pierwszą niedzielę Adwentu rodzice lub dziadkowie, którzy planowali udział ze swoimi dziećmi czy wnukami w roratach internetowo, zabierali z zakrystii komplet obrazków roratnich i planszy. Za pomocą platformy *holyyweek.pl*, codziennie od poniedziałku do piątku, mogliśmy łączyć się rano o 6.45 z kościołem pw. Św. Rodziny w Piekarach Śląskich, a wieczorem o godz. 18.00 z kościołem pw. św. Bartłomieja w Bieruniu. Po uczestnictwie w takiej mszy, rodzice sami wręczali swym pociechom obrazki. Wymagało to wielkiej uczciwości, ponieważ dla dzieci, które zgromadziły komplet obrazków, przewidziana

była jak co roku drobna nagroda. Ponadto, dzięki platformie *holyyweek.pl* można było również skorzystać z bardzo ciekawych propozycji na rodzinne przeżywanie Adwentu, czyli: włączyć się w modlitwę w intencjach zawartych w wirtualnej skrzynce intencji słuchowisk, dowiedzieć się wielu ciekawych rzeczy na temat adwentowych i świątecznych tradycji, poznać ciekawe historie, wziąć udział w konkursie, a także codziennie rodzinie wykonywać różne zadania, które pomagały jednoczyć domowników w pozytywnym działaniu – co z kolei pozwoliło na lepsze przeżywanie czasu Adwentu.

W wielu domach dekoracje w formie wieńców adwentowych czy lampionów przypominały o tym, że przeżywaliśmy czas Adwentu. W niejednym domu dzieci uczestnicząc w roratach przez internet zapalały lampiony. Pojawiły się również i schodki, by codziennie zstępował po nich w stronę żłóbka Aniołek.

./.

W czwartki dzieci gromadziły się z lampionami na Mszy Świętej szkolnej w naszym kościele parafialnym. Niektóre rodziny spotkał ten niezwykle przywilej powrotu do domu razem z figurką Maryi i możliwością wspólnej rodzinnej modlitwy do Matki Bożej przez cały tydzień. Wiele dzieci uczestniczyło w czwartkowych Mszach Świętych, natomiast codziennie również bardzo wiele nie tylko dzieci, ale i całych rodzin przeżywało Msze Święte roratnie łącząc się internetowo.

Kolejny Adwent i roraty dopiero za rok. Jednak nie stoi na przeszkodzie, aby przez cały ten rok każdy z nas uczestniczył w niejednym „Cudzie nad Cudami”.

A. R.

Kiedys wino i chleb

Ref:

*Kiedys wino i chleb
Teraz Ciało i Krew
Możesz wierzyć lub nie
To naprawdę dzieje się.*

1.

*Ciągle czekasz na cud
Niespokojny twój duch
A ja przypomnę, że
W ciszy i przy blasku świece
Cud największy dzieje się.*

2.

*Wypatrujesz co dnia
Czekasz na jakiś znak
A ja przypomnę, że
W ciszy i przy blasku świece
Cud największy dzieje się.*

Koncert finałowy Festiwalu „Fide et Amore”

Pomimo trudności związanych z pandemią koronawirusa, XIV Festiwal Twórczości Religijnej „Fide et Amore” dobiegł końca. Jego skromny, ale przy tym niezwykle urozmaicony program, z pewnością pozwolił nam cieszyć się pięknem sztuki i bliskością Boga. Ze względu na zastrzone przepisy sanitarne, ostatnie dwa koncerty odbyły się bez udziału publiczności, jednak każdy chętny mógł ich wysłuchać łącząc się z wykonawcami *online*.

W piątkowy wieczór – 20 listopada 2020 roku, o godzinie 19.00, z kościoła św. Michała Archaniola w Skrzyszowie rozpoczęła się transmisja Koncertu Finałowego XIV Festiwalu Twórczości Religijnej „Fide et Amore”. Pierwotne plany na ten wieczór, związane z występem wykonawców z Czech, o swojsko brzmiącym nazwisku – Houdek – niestety uległy zmianie, gdyż ze względu na panującą pandemię, muzycy nie mogli opuścić swojego kraju.

Nasza świątynia rozbrzmiała jednak barokową muzyką klasyczną. Repertuar wypełniły głównie utwory Johanna Sebastiana Bacha – w tym roku obchodziliśmy 270 rocznicę jego śmierci. Zaprezentował je zespół muzyki dawnej – *Capella Caelestis* – w składzie: Sylwia Gorajek – sopran, Zuzanna Wilczura – flet, Łukasz Wilczura – obój, Adam Kędzierski – fagot, Ewelina Korczakowska – skrzypce, Małwina Maławy – wiolonczela i ksiądz Mateusz Szerwiński – organy. Utwory przeplatane były słowem refleksji – myślami kardynała Stefana Wyszyńskiego – skierowanymi do słuchaczy przez Elżbę Szewczyk.

Capella Caelestis (z łac. *Kapela Niebiańska*) to zespół, którego głównym zadaniem jest przekazywanie przez muzykę fundamentalnych prawd dotyczących życia człowieka i wiary. Wykonuje utwory muzyki sakralnej różnych epok, ale zawsze z towarzyszeniem duchowego komentarza.

Powstał w 2015 roku, ale nie ma stałego składu – tworzą go młodzi, pełni pasji i radości muzycy z całej Polski. Zagrali m.in. 13 koncertów dla Maryi w 100. rocznicę objawień fatimskich, kon-

certy „*Libertas – 100 lat wolności*” na setną rocznicę odzyskania niepodległości Polski oraz wydali album płytowy zatytułowany „*Libertas*”.

Wieczór rozpoczął się słowem wprowadzenia skierowanym do słuchaczy przez dyrektora artystycznego festiwalu – ks. dr Wiesława Hudka. Ogłoszone zostały również wyniki i wręczone nagrody niektórym przybyłym laureatom V Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego. W tym roku wzięło w nim udział 14 uczestników z całej Polski, a ich zadaniem było skomponowanie partytury (utworu o przeznaczeniu liturgicznym) na chór mieszany czterogłosowy z organami, z dodaniem partii trąbki lub wiolonczeli, do łacińskiego tekstu św. Hildegardy z Bingen „*O orchis Ecclesia*”. Wśród wyróżnionych znaleźli się: Jan Paweł Przegenda z Wrocławia, Szymon Cichoń z Suszka, Mariusz Kozieł z Katowic oraz ks. Mateusz Szerwiński z Zielonej Góry – członek zespołu *Capella Caelestis*. III miejsce zajął Krzysztof Niegowski z Kalisza, II – Michał Malec z Warszawy, a zwycięzcą został Sebastian Szymański z Limanowej, który był obecny na koncercie i odebrał nagrodę osobiście.

Na zakończenie koncertu ks. dr Wiesław Hudek przypomniał, że muzycy i kompozytorzy – tak jak święci związani z tutejszą świątynią – są Kościołowi potrzebni – jak błogosławiony Edmund Bojanowski, są skarbnikami Kościoła – jak powiedział św. Wawrzyniec o ubogich oraz strzeże ich – jak chórów anielskich – św. Michał Archaniół.

Organizatorem koncertu było Stowarzyszenie *Ecce Homo*, jego partnerami – *Capella Caelestis*, zaś sfinansowano go z subwencji Fundacji Jastrzębskiej Spółki Węglowej.

Serdeczne Bóg zapłać również księdzu doktorowi Wiesławowi Hudkowi za ponowne zaproszenie wykonawców do naszej świątyni.

Zupełnie inny klimat. Spokojna odskocznia na chłodny, jesienny, listopadowy wieczór, nawet bez wychodzenia z domu. Wystarczyło tylko otworzyć swoje zmysły, zasiąść wygodnie w fotelu pod ciepłym kocem i wsłuchać się w kojące rytmy muzyki sakralnej... Boskiej...

C. B.

Coś po naszymu

Witejcie ludkowio złoci!

Pomału zbliżył się ten czas, kiedy byśmy się rado-
wać z narodzin Małego Jezusa. Roztomańte myśli przy-
chodzą nam teraz do głowy... szczególnie w tym czasie,
jaki teraz mamy. I ja też inkszo ni ma! Przy tym całym
wychowaniu, robieniu zakupów, myśla se – dziolcho, po-
mału! Kaj ty tak lecisz?! Dyć nie o to w tym wszystkim
chodzi. Ponboczek nie przychodzi na świat, żeby wejrzeć na
twoi umyte okna, ale żeby wejrzeć do twojego serca, żeby coś
w ciebie zmienić na lepsze. A my, goniemy nie wiadomo za
czym. Mało tego, zapominamy o rzeczach najważniejszych,
jaki powinny się liczyć w ten święty. Mom na myśli rodzina,
bliskich, kamratów.

Święta te bydom taki jak zwykle bywały, ale jed-
nak trocha inne. Nawiedził nas wirus i rządzi w wszystkim.
Same nakazy, zakazy, maski, dezynfekcje. Bo w ostatnich
latach to świat się chyba przewrócił do góry nogami. Lu-
dzie rozjyżdżali się po całym świecie, robili co się im ży-
wie podobało. Jedni se upatryli spyndzić Boże Narodziny
w górach, inksi w tropikach. Gziyli się kaj popadło. Mamul-
ce, tatulkowi, a i dzieciom posyłali życzenia bez telefon –
jak się udało, albo boł zasiyng. A tu mosz! Przyszło wirus
i wszystko nam to przerwał. Idzie pedzieć, że skłudził ludzi
na ziomia. W tym roku nie bydzie wydziwianie. Każdy spy-
ndzi święta w domu, ze swojom rodzinom. Wieczerać by-
dom razem, dzieląc się opłatkiem i do kupy śpiwać bydom
kolyndy przy choince. A jak wirus trocha odpuści, to i można
wybrać się na pastyrka, no w najgorszym przypadku obej-
rzom transmisję pastyrki z Watykanu w telewizorze. I tak se
myśla, że Ponboczki bydzie się bardziej to podobać, jak
rodziny wspólnie, w ciepłej atmosferze bydom święta spy-
ndzić. Bo jak się je razem, to je jakoś tak magicznie moc,
kierę opisać się nie do. Idzie se wyboczyć, przeprosić, po-
dziękować, jakim wyciem ciepnyć i jakoś się to wszystko
kulo. Trza fest docyniać te chwile, kiedy się je z najbli-
ższymi. A powym Wom, że wim to z własnego doświad-
czenia, bo zapomniać się nie do... A co yno przidzie grudzień

i ten piękny, świąteczny gwar, to zarozki spominom se,
choby to było wczoraj, kieć starka Klara dziyń przed wilijom
zemrzyla.

Ni ma takich słów, kiere by cołki ten żół wyraziły.
Żodyn z nas się wtedy tego nie naspodziół, ani my się z nim
rozłonczyć nie zdonyli! Bo przeca wszyscy myśleli o tym,
co by tu jeszcze zrobić, kaj wartko zalecieć, czego brakło i co
jeszcze byśmy potrzebować, żeby świątować. Teraz
mogemy se yno pozaglondać na zdjęcie co starka na nich
się śmieje, albo wycie... na te stare koło, kiere po niej zostało.
Pamiynca ta wilijo... ten pusty talerz, a na nim zapolono
świyczka. Babcia tak choćby była z nami, ale yno w myś-
lach... I teraz se tak myśla, że już je na wszystko za nieskoro.
Że już ni ma kaj iś podrzistać, pośmioć się z bele czego, abo
się czego poradzić. Stareczka odeszła tam, skond żodyn jesz-
cze nie wrócił. Odeszła na zawsze. Moga iś na kirychow,
postoc nad grobem, pożyczac i położyć puket kwiatków.

I na koniec chciałyby Wom wszystkim powie-
dzieć, że rzyki żywota żodnymu się nie udo zastawić i żebyś-
cie ta puketa zdonyli jeszcze za życie swoim bliskim za-
niyś. BO JUTRO MOŻE BYĆ ZA NIESKORO. Nie odkło-
deście odwiedzin na potym i nie gańbujcie się godać swoim
bliskim, jak fest im przajecie. A jyno mi nie godejcie, że ni
mocie czasu! Ten czas zawdy se musicie znojs, bo za dziyń
abo li dwa, już może Wom żodyn dwyrzi nie otworzyć.

Coroz bliżej święta, to jo Wom też chciałyby
życzyć, co byście mieli ten czas, żeby odwiedzić Waszych
bliskich, żeby podzielić się z nimi opłatkiem. Na pewno je to
też dobry czas na to, żeby wyciongnąć rynek do tego, z kie-
rym nie godocie i wyboczyć se to, co Was do zwady przy-
kudzio. Miycie się w zdrowiu, wirus niech Was nie dopa-
dnie, a roztomańte utraپیnia niech Was omijajom. Radujcie
się mocka, a Mały Ponboczek z ubogiego żółbka niech Wom
błogosławi!

A. P.

Duszpasterskie Odwiedziny Kolędowe 2020/2021

ODEZWA KOLĘDOWA 2020/21

DRODZY PARAFIANIE

To chyba pierwszy raz w życiu każdego z nas zaistniała sytuacja, kiedy Waszego domu nie odwiedzi duszpasterz w ramach Duszpasterskich Odwiedzin Kolędowych. Stan pandemiczny sprawia, że ograniczone są nasze wyjścia z domów, jak również przyjmowanie gości. Szukamy nowych pomysłów, by mimo ograniczeń służyć Wam naszą duszpasterską posługą.

Chwilowe ograniczenia dotyczące liczby uczestników liturgii staramy się uzupełniać transmisją internetową wszystkich Mszy Świętych i nabożeństw z naszego kościoła. Zachęcamy, by Eucharystię przeżywać wspólnie całą rodziną, zarówno uczestnictwem w kościele, a jeśli to niemożliwe, to łącząc się internetowo. W takich okolicznościach na stole przygotowujemy krzyż, zapalamy świecę, odświętnie się ubieramy, włączamy się w śpiew i modlitwy.

Udział w niedzielnej i świątecznej Mszy Świętej niech będzie najważniejszym punktem świętowania Dnia Pańskiego, co nakazuje nam Pan Bóg w III Bożym Przykazaniu: *"Pamiętaj, abyś Dzień Święty święcił"*.

W życiu chrześcijanina fundamentalną sprawą jest również codzienna modlitwa, czyli nasza rozmowa z Bogiem. Życie człowieka w dużym stopniu kształtowane jest tym, z kim się spotykamy, czego słuchamy, co czytamy. Znamy przysłowie: *"Z jakim przestajesz, takim się stajesz"*. Zły człowiek, zła lektura, zła stacja – raczej człowieka nie ubogacą. A pamiętać trzeba, że zło posługując się kłamstwem, zawsze będzie próbowało się przedstawiać jako głosiciel prawdy, sprawiedliwości i piękna.

Codzienna modlitwa, czyli obecność z Bogiem, jest gwarantem nabycia mądrości płynącej od Ducha Świętego. To pozwala nam odróżnić tego, kto rzeczywiście głosi prawdę i dobro, od tego, kto nas oszukuje. Pan Jezus wszystko wiedział i pouczył nas: *"Tak każde dobre drzewo wydaje dobre owoce, a złe drzewo wydaje złe owoce. Nie może dobre drzewo wydać złych owoców ani złe drzewo wydać dobrych owoców."* /Mt 7, 17-18/.

Dobra modlitwa, czyli bycie stale w łączności z Bogiem, pozwala rozwiewać wątpliwości i wybierać prawdziwe dobro.

Proponujemy, jak zawsze, wspólną modlitwę rodzinną. To najprostsza droga przekazywania wiary przez rodziców swoim dzieciom.

W każdą środę w kościele mamy całodzienną Adorację Najświętszego Sakramentu. Bardzo zachęcamy do nawiedzenia kościoła i modlitwy. Drzwi naszego kościoła są otwarte codziennie, od rana do wieczora. Niech świątynia stanie się naszym drugim domem.

Chrześcijańskie wartości ukształtowały naszą cywilizację – najpiękniejszą z wszystkich kultur. Nie było i nie będzie piękniejszej ani bardziej wartościowej. Oparta jest przecież na Nauce Bożej. Stojąc po tej stronie, stoimy po stronie zwycięzców. Pamiętamy o słowach Pana Jezusa: *"Na Skale zbuduję mój Kościół i bramy piekielne go nie przemogą."* /Mt 16, 18/.

ks. proboszcz Witold Tatarczyk

W tym roku, w związku z zaistniałą sytuacją pandemiczną, Duszpasterskie Odwiedziny Kolędowe nie odbywają się w formie tradycyjnej. Są jednak odprawiane Msze Święte o błogosławieństwo Boże w Roku Pańskim 2021 dla mieszkańców poszczególnych ulic.

Po Mszy Świętej rodzina lub przedstawiciel rodziny otrzymuje tzw. *Pakiet Kolędowy*. Znajduje się w nim woda święcona, kreda, obrazek kolędowy, opłatek, szczegółowa instrukcja przeprowadzenia kolędy z modlitwami poświęcenia domu i domowników, a także *Odezwa Kolędowa* i życzenia. Wszystko umieszczone w obwolucie ze zdjęciami stajenki z naszego kościoła. *Pakiet Kolędowy* przewidziany jest dla każdej rodziny, również wdów i wdowców. Może pozostać pamiątką po przeżywanym niezwykłym czasie.

Ofiara kolędowa w całości przeznaczona na naszą parafię – jest zawsze sprawą dobrowolną. Jeśli będzie taka wola, to można ten dar ofiarować przy odbiorze *Pakietu Kolędowego*, można też dokonać wpłaty na konto parafialne, lub w dowolnej innej formie. Jeśli taka będzie wola, to również można złożyć dar dla naszych ministrantów.

Bóg zapłać wszystkim za zrozumienie tej formy tegorocznej kolędy.

Poświęcić można tylko nowe domy i mieszkania. Wszyscy zainteresowani mogą zgłosić się w zakrystii, kancelarii parafialnej lub telefonicznie ustalić termin poświęcenia.

ks. W. T.

PROPONOWANY PRZEBIEG TEGOROCZNEJ KOŁĘDY

W tym roku domownicy sami dokonują poświęcenia swojego domu i mieszkania. Proponujemy, by tegoroczny obrzęd kołędowy przebiegał według następującego porządku:

- wybrać odpowiedni czas, np. dzień świąteczny lub wieczór po pracy i skończonych zajęciach, aby mogli być obecni wszyscy domownicy,
- wszyscy domownicy gromadzą się wspólnie w pokoju,
- na stole przygotowany jest krzyż i zapalone świece, Biblia, również zeszyty i indeksy z religii dzieci i młodzieży,
- butelka z wodą święconą, kreda, opłatek,
- całość powinni poprowadzić rodzice – w pierwszej kolejności ojciec.

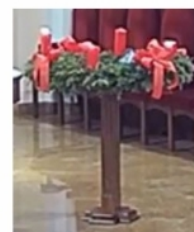

MODLITWA KOŁĘDOWA

- *W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.*
- Modlitwa Pańska "Ojcze nasz..."
- Pozdrowienie Anielskie "Zdrowaś Maryjo..."
- modlitwa błogosławieństwa domu i rodziny:
Wielki Boże, Ty z ojcowską dobrocią zarządzasz ludzkim potrzebom. Ześlij hojnie błogosławieństwo na tę rodzinę i na ten dom, i darem Swojej łaski uświęć jego mieszkańców. Niech wiernie zachowują Twoje Przykazania i tak korzystają z obecnego czasu, aby kiedyś doszli do przygotowanego dla nich mieszkania w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen
- pokropienie wodą święconą domu i domowników,
- podanie do ucałowania krzyża stojącego na stole,
- odczytanie na głos *Odezwij Kołędowej*,
- sprawdzenie przez rodziców indeksów i zeszytów z religii swoich dzieci,
- napisanie kredą na drzwiach znaku *C+M+B 2020/21*, który oznacza: *Christus mansionem benedicat* – *Niech Chrystus błogosławi to mieszkanie (ten dom) przez wstawienie świętych Mędrców Kacpra, Melchiora i Baltazara.*

Plan intencji mszalnych za mieszkańców Skrzyszowa 2020/2021

07.12.20	poniedziałek	ul. Ks. Wallacha 1 – 61 /lewa/
09.12.20	środa	ul. Ks. Wallacha 63 – 123 /lewa/
10.12.20	czwartek	ul. Ks. Wallacha 125 – 159 /lewa/ oraz ks. Wallacha 2 – 20 /prawa/
11.12.20	piątek	ul. Ks. Wallacha 22 – 90 /prawa/
12.12.20	sobota	ul. Wspólna 2 – 60
14.12.20	poniedziałek	ul. Wspólna 1 – 25 /lewa/ oraz Olszyńska 1 – 24 /cała/
15.12.20	wtorek	ul. Wyzwolenia 1 – 85 /lewa/
16.12.20	środa	ul. Wyzwolenia 2 – 82a /prawa/
18.12.20	piątek	ul. Wyzwolenia 86 – 110 /prawa/ oraz Krótka /cała/
19.12.20	sobota	ul. Sobieskiego 2 – 25 /cała/ oraz św. Jana Pawła II
21.12.20	poniedziałek	ul. Polna 1 – 42 /cała/
28.12.20	poniedziałek	ul. 1 Maja 3 – 59 /lewa/
30.12.20	środa	ul. 1 Maja 61 – 133 /lewa/
02.01.21	sobota	ul. 1 Maja 135 – 215 /lewa/
04.01.21	poniedziałek	ul. 1 Maja 217 – 235 /lewa/ oraz 1 Maja 2 – 46 /prawa/
05.01.21	wtorek	ul. 1 Maja 48 – 142 /prawa/
07.01.21	czwartek	ul. 1 Maja 144 – 240 /prawa/
08.01.21	piątek	ul. Dębowa 1 – 54 /całość/
09.01.21	sobota	ul. Mszańska 1 – 26 /całość/
11.01.21	poniedziałek	ul. Lipowa 1 – 58 /całość/
14.01.21	czwartek	ul. Przedszkolna 1 – 28 /cała/
15.01.21	piątek	ul. Leśna 1 – 33 /parzyste i nieparzyste/
16.01.21	sobota	ul. Leśna 34 – 52 /parzyste i nieparzyste/
18.01.21	poniedziałek	ul. Partyzantów 1 – 33 /cała/
20.01.21	środa	ul. Zielona 1 - 43 /nieparzyste/
21.01.21	czwartek	ul. Zielona 2 - 58 /parzyste/
22.01.21	piątek	ul. Powstańców Śl. 1 – 119 /lewa/
23.01.21	sobota	ul. Powstańców Śl. 123 – 203 /lewa/
25.01.21	poniedziałek	ul. Powstańców Śl. 6 – 86 /prawa/
27.01.21	środa	ul. Powstańców Śl. 88 – 158 /prawa/
28.01.21	czwartek	ul. Powstańców Śl. 160 – 244 /prawa/
29.01.21	piątek	dodatkowa dla wszystkich chętnych

Błogosławiona Karolina Kózkówna

18 listopada przypada wspomnienie liturgiczne polskiej błogosławionej dziewicy i męczennicy – Karoliny Kózkówny.

Pochodziła ona z podtarnowskiej wsi Wał Ruda. Przyszła na świat 2 sierpnia 1898 r. Pochodziła z biednej, ale za to bardzo pobożnej rodziny. Jej rodzice posiadali niewielkie gospodarstwo. Pomagała im przy pracach na roli. Wzrastała razem z dziesięciorgiem rodzeństwa w atmosferze żywej i autentycznej wiary, która wyrażała się we wspólnej rodzinnej modlitwie wieczorem i przy posiłkach, w codziennym śpiewaniu *Godzinek*, częstym przystępowaniu do sakramentów i uczestniczeniu we Mszy Świętej, także w dzień powszedni. Ich uboga chata była nazywana "kościółkiem". Krewni i sąsiedzi gromadzili się tam często na wspólne czytanie Pisma świętego, żywotów świętych i religijnych czasopism. W Wielkim Poście śpiewano tam *Gorzkie Żale*, a w okresie Bożego Narodzenia – kolędy.

Karolina od najmłodszych lat ukochała modlitwę i starała się wzrastać w miłości Bożej. Nie rozstawała się z otrzymanym od matki różańcem – modliła się nie tylko w ciągu dnia, ale i w nocy. We wszystkim była posłuszna rodzicom, z miłością i troską opiekowała się licznym młodszym rodzeństwem. Mając 8 lat, rozpoczęła naukę w ludowej szkole podstawowej, którą ukończyła mając lat 14. Wówczas były inne czasy niż obecnie, nie było obowiązku nauki w szkołach ponadpodstawowych, a ponadto nie wszystkich rodziców było stać na to, by kształcić dalej swoje dzieci, gdyż w bardzo wielu przypadkach całe rodziny utrzymywały się tylko z pracy na roli. Karolina po ukończeniu szkoły uczęszczała jeszcze na tzw. naukę dopełniającą, trzy razy w tygodniu. Uczyła się chętnie i bardzo dobrze, z religii otrzymywała zawsze wzorowe oceny, była pracowita i obowiązkowa. W drugiej klasie szkoły podstawowej przystąpiła do Pierwszej Komunii Świętej, a mając 14 lat przystąpiła do Sakramentu Bierzmowania. Duży wpływ na duchowy rozwój Karoliny miał jej wuj – Franciszek Borzęcki – bardzo religijny i zaangażowany w działalność apostolską i społeczną. Siostrzenica pomagała mu w prowadzeniu świetlicy i biblioteki, do której przychodziły często osoby dorosłe i młodzież. Prowadzono tam kształcące rozmowy, śpiewano pieśni religijne i patriotyczne, deklamowano utwory wieszczów. Karolina była urodzoną katechetką. Nie poprzestała na tym, że poznała jakąś prawdę wiary lub usłyszała ważne słowo – zawsze spieszyła, by przekazać je innym. Katechizowała swoje rodzeństwo i okoliczne dzieci, śpiewała z nimi pieśni religijne, odmawiała różaniec i zachęcała do życia według Bożych przykazań. Wrażliwa na potrzeby bliźnich, chętnie zajmowała się chorymi i starszymi.

Odwiedzała ich, oddając im różne posługi i czytając pisma religijne. Przygotowywała w razie potrzeby na przyjęcie Wiatyku. W parafii była członkiem Towarzystwa Wstrzemięźliwości oraz Apostolstwa Modlitwy i Arcybractwa Wiecznej Adoracji Najświętszego Sakramentu.

Zginęła w 17 roku życia – 18 listopada 1914 roku, na początku I wojny światowej. Carski żołnierz uprowadził ją przemocą z domu, mimo protestów jej ojca i bestialsko zamordował, gdy broniła się pragnąc zachować dziewictwo. Po kilku nastu dniach, 4 grudnia 1914 r., w pobliskim lesie znaleziono jej zmasakrowane ciało.

Tragedia jej śmierci nie miała świadków. Pogrzeb, sprawowany w niedzielę 6 grudnia 1914 r., zgromadził ponad 3 tysiące żałobników i był wielką manifestacją patriotyczno-religijną okolicznej ludności, która przekonana była, że uczestniczy w pogrzebie męczennicy. Tak rozpoczął się kult Karoliny. Pochowano ją początkowo na cmentarzu, ale w 1917 roku bp Wałęga, z rąk którego zaledwie 3 lata wcześniej przyjął Sakrament Bierzmowania, przeniósł jej ciało do grobowca przy parafialnym kościele we wsi Zabawa. W trakcie procesu beatyfikacyjnego w 1981 r. przeprowadzono ekshumację doczesnych szczątków Karoliny i złożono je w sarkofagu, w kruście kościoła w Zabawie. Natomiast 7 lat później jej szczątki złożono w nowej trumnie i umieszczono je w sarkofagu pod mensą głównego ołtarza jej parafialnego kościoła.

Jej beatyfikacji dokonał papież św. Jan Paweł II, 10 czerwca 1987 roku podczas Mszy Świętej w Tarnowie. Podczas mszy beatyfikacyjnej mówił: „*Ta młodziutka córka Kościoła tarnowskiego, którą od dzisiaj będziemy zwać błogosławioną, swoim życiem i śmiercią mówi przede wszystkim do młodych. Do chłopców i dziewcząt. Do mężczyzn i kobiet. Mówi o wielkiej godności kobiety: o godności ludzkiej osoby, godności ciała, które wprowadzie na tym świecie podlega śmierci, jest niszczone, jak i jej młode ciało uległo śmierci ze strony zabójcy, ale nosi w sobie to ludzkie ciało zapis nieśmiertelności, jaką człowiek ma osiągnąć w Bogu wiecznym i żywym, osiągnąć przez Chrystusa*”.

Kilka lat temu na podstawie biografii bł. Karoliny powstał film „*Zerwany kłos*”. Bł. Karolina Kózkówna jest patronką m. in.: Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży (KSM) i Ruchu Czystych Serc.

Ta młoda dziewczyna pilna w nauce i gorliwa w modlitwie, stała się przykładem skromności, pracowitości i wiary oraz wzorem do naśladowania dla bardzo wielu – nie tylko młodych – ludzi.

oprac. A. R.

źródło: sanktuariumzabawa.pl, brewiarz.pl, opoka.org.pl

GODZINY OTWARCIA KANCELARII PARAFIALNEJ

Poniedziałek	8.00 – 9.00 i 16.00 – 17.00
Wtorek	nieczynne
Środa	8.00 – 9.00 i 18.00 – 19.00

Czwartek	nieczynne
Piątek	16.00 – 17.00
Sobota	nieczynne

Przerwany różaniec

*Pamiętam Siostrę z różańcem w ręku.
Była dobra jak chleb,
który pachniał na stole miłości...
Odeszła, ale pozostał różaniec,
mój codzienny chleb...*

To Ona – Siostra Służebniczka NMP Alojzja Leks – ukazała mi piękno modlitwy różańcowej. Kochany różaniec, jeden z wielu przez Nią stworzonych. Żywe ziarenka trawy różańcowej, zwane łezkami Matki Bożej, połączone łańcuszkiem. Często używane, z szarych stały się brązowe i lśniące.

Nocą, 28 lutego 2019 roku czuwałam u stóp Matki Boskiej Fatimskiej w Turzy Śl. Prosiłam gorąco o łaskę wytrwania i ulgę w cierpieniu dla mojej Duchowej Mamy, bardzo chorej Siostry Alojzji. W pewnym momencie zauważyłam, że różaniec, który trzymałam w dłoniach jest przerwany. Zrozumiałam, że to znak... Otułiła mnie cicha radość, ożyła nadzieja. Modliłam się, a Maryja tchnęła w moje serce spokój i pewność, że przecież wszystko w rękach Boga. Wróciły do mnie słowa Alojzji: *"Nie płacz, nie rozpaczaj, ciesz się i dziękuj, za wszystko Bogu dziękuj..."* Okazało się, że dla Niej była to ostatnia noc. Nad ranem 1 marca, a był to pierwszy piątek miesiąca poświęcony Sercu Jezusowemu, które ponad wszystko bardzo kochała... odeszła do Pana.

Dzień pogrzebu – cichutkie pożegnanie... Blisko 50 lat wspólnej drogi z Siostrą Służebniczką. Promień słońca obejmujący swoim zasięgiem kwiaty zdobiące wieko trumny i moją głowę. Łzy i wspomnienia...

Treść Twego życia Siostro, była tak piękna, tak bardzo Boża i bardzo ludzka. Zostawiasz mnie tutaj na czas mojej drogi na drugą stronę życia. Tam się spotkamy i już zawsze będziemy blisko. Myślami całuję Twoje dłonie, tulę się do Twego serca. Ono bije już w wieczności. Zdążając do Twego grobu, niosłam kwiaty pamięci, modlitwy i miłości. Świętych Obcowanie – uczyłaś mnie tego. Będą chwile goryczy, żalu i tęsknoty. Jestem jednak pewna, że duchem będziesz ze mną wszędzie. Miłowałaś muzykę, pięknie malowałaś. Swoje niebywałe talenty odkrywałaś każdego dnia służąc bliźnim *"świecąc, jako ta świeca"*. Byłaś ciepłym, *"serdecznie dobrym człowiekiem"*.

Cieszyło Cię moje pisanie, dlatego dziś chcę złożyć nim Tobie akt miłości, wynagrodzenia i dziękczynienia. Na kartce tych wspomnień kładę mój *"przerwany różaniec"*. Niech będzie moim posłańcem i telefonem do Nieba, do Ciebie mój Aniele. Kocham Cię i pozdrawiam przez Najświętsze Serce Jezusa i Maryi.

Twoja Jolka

Historia odnowionego krzyża przy ulicy Powstańców Śląskich

W naszej wiosce, jak pewnie i w wielu w naszym kraju, jest wiele przydrożnych krzyży. Każdy ma swoją historię ściśle związaną z miejscem, na którym stoi, z wydarzeniami, o których przypomina, z ludźmi, którzy byli jego fundatorami. Przydrożne krzyże – zawsze zwrócone w stronę przechodnia – a przechodnie nie zawsze wiedzą i ileż razy się zastanawiają – co takiego mogło się stać, że krzyż taki tu postawiono?...

We wrześniu br. prowadzone były prace przy renowacji przydrożnego krzyża, znajdującego się przy ulicy Powstańców Śląskich 59. Prace renowacyjne prowadził pan Henryk Piechaczek z Wodzisławia, który restaurował też krzyże przykościelne i te przy ul. 1-Maja.

Fundatorami tego krzyża jest rodzina Pękałów – bracia Ludwik i Alojzy oraz ich siostra Teodozja. Posiadali oni gospodarstwo rolne i na nim wspólnie pracowali, a plody rolne rozwozili i w znacznej części darowali okolicznym klasztorom. Alojzy był

długoletnim organistą w skrzyszowskiej parafii.

W podziękowaniu za dobra otrzymane od Boga, Pękałowie blisko między prowadzącej do ich gruntów rolnych postawili krzyż. Krzyż jest duży, wykonany z piaskowca, pochodzi z 1922 roku – czyli jest prawie 100-letni.

Napis na cokole brzmi: *"Któryś cierpiał za nas rany, Jezu Chryste zmiłuj się nad nami. 1922 r."*

W roku 1971 lub 1972, za wiedzą ówczesnego proboszcza skrzyszowskiej parafii – ks. Zygmunta Perdyły, z powodu trudności z dojazdem do pól, krzyż przeniesiono na drugą stronę ulicy, na posesję rodziny państwa Antkiewicz. Jego nowi właściciele od tego czasu, aż do dnia dzisiejszego, stale się nim opiekują, utrzymując go w ładnym, estetycznym wizerunku.

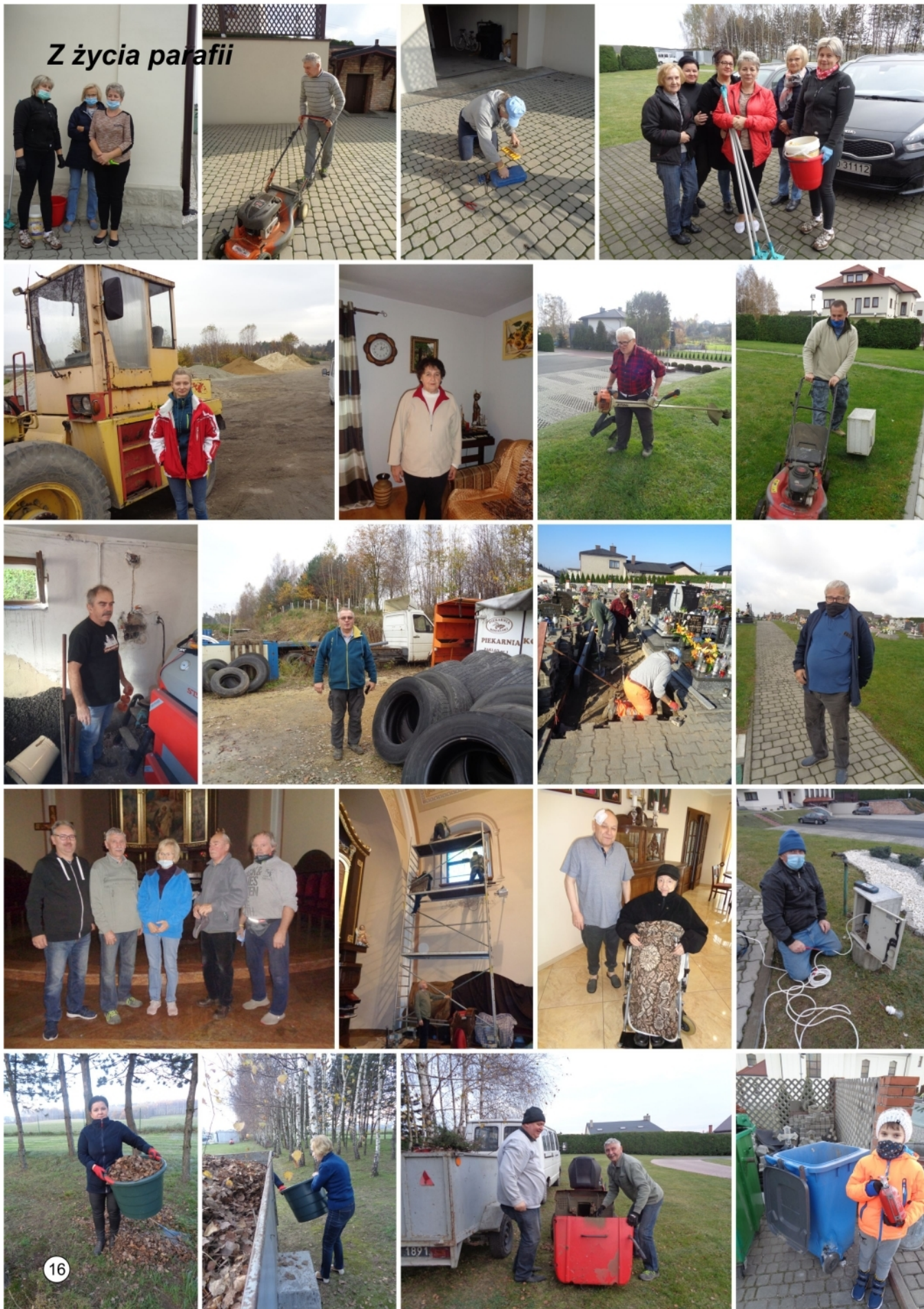
oprac. C. B.

źródło:

Z. Skupień "Historie krzyżami znaczone"

Z życia parafii

Szlachetna Paczka Świętego Mikołaja

"Człowiek jest wielki nie przez to, co ma, nie przez to, kim jest, lecz przez to, czym się dzieli z innymi" – mawiał św. Jan Paweł II – a zgromadzone dary, w ramach akcji *Szlachetna Paczka*, są najlepszym dowodem na to, że w Skrzyszowie nie brakuje ludzi dobrej woli.

Każdy chętny mógł przynieść swoje dary w postaci: ubrań dla dzieci w wieku 3-5 i 8-11 lat, zabawek, pluszaków, gier i puzzli oraz mikołajkowych słodczych. Zbiórka trwała od wtorku 17.11 do czwartku 19.11, a dary składano w salach katechetycznych przy skrzyszowskiej parafii. Ilość prezentów przerosła nasze najśmielsze oczekiwania, a nasze serca tym bardziej się radują, bo dodatkowo możemy obdarować podopiecznych Domu Dziecka w Jastrzębiu Zdroju.

Z tego miejsca pragniemy podziękować pani dyrektor Joannie Bonarek za możliwość zorganizowania akcji, całej społeczności szkolnej, naszym uczniom, rodzicom,

dziadkom, a także mieszkańcom Skrzyszowa, Stowarzyszeniu Rodzina Bł. Edmunda Bojanowskiego działającemu przy parafii oraz księdzu proboszczowi Witoldowi Tatarczykowi za nieustanną pomoc oraz życzliwość.

*Szkolne Koło Wolontariatu oraz opiekunowie:
Małgorzata Szyrocka-Durczok i Magdalena Syrek*

Msza Święta - serce Kościoła

Święty Alfons Maria de Liguori nazywał Ją "najpiękniejszą rzeczą w Kościele", św. Ojciec Pio mówił, że "łatwiej byłoby żyć na ziemi bez słońca, niż bez Mszy Świętej", a bł. abp Antoni Julian Nowowiejski pisząc swe dzieło o Najświętszej Ofierze stwierdził, że "historię Mszy należałoby pisać na klęczkach, by oddać Jej należną cześć".

Wraz z rozpoczęciem nowego Roku Liturgicznego, w Kościele katolickim w roku 2020 rozpoczęliśmy drugi już rok zgłębiania tematu Eucharystii pod hasłem „*Eucharystia daje życie*.” W pierwszym roku obowiązywał temat: „*Wielka tajemnica wiary*”, z mottem biblijnym: „*Abyście uwierzyli w Tego, którego Bóg posłał*” /J 6,29/. W drugim roku tematem są słowa: „*Zgromadzeni na świętej wieczerzy*”, z mottem biblijnym: „*Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba*” /J 6,32/. Tematem zaś trzeciego roku będą słowa: „*Posłani w pokoju Chrystusa*”, z mottem: „*Ten, kto mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie*” /J 6,57/.

Najświętszą Ofiarę składamy z czterech głównych powodów: aby oddać Bogu należną cześć; by podziękować Mu za Jego dobrodziejstwa; aby przebłagać Pana Boga, zaświadczyć za nasze grzechy i wspomóc dusze w czyśćcu cierpiące oraz by wyprosić u Boga wszelkie potrzebne łaski. Niezwykle piękno Eucharystii podkreślają gesty, szaty i naczynia używane podczas Najświętszej Ofiary. Tegoroczne roraty (*o czym piszemy w osobnym artykule*) również przebiegały pod znakiem zgłębiania Eucharystii. To zatem idealny czas, by przybliżyć naszym czytelnikom Mszę Świętą nieco „od kuchni”.

Każdy kapłan składa ofiarę Mszy Świętej w imieniu Jezusa Chrystusa i Kościoła, dlatego wdziewa szaty, które wyrażają Jego godność. Na szyję i ramiona wkłada **humeral** – czyli czworokątną chustę lnianą, która przypomina potrzebę skupienia. Następnie wdziewa **albę** – czyli długą aż do kostek lnianą szatę mającą przypominać szaty obmyte we Krwi Baranka (z *Apokalipsy* św. Jana). Fałdy alby podtrzymuje **cingulum** – pas lub sznur będący symbolem powściągliwości. Na szyję kapłan wkłada **stulę** – czyli wąską długą szarfę, którą krzyżuje na piersiach jako symbol łaski uświęcającej. Wierzchnią szatą natomiast jest **ornat** – symbolizujący pełnię doskonałości, którą kapłan winien osiągnąć. Poza mszą kapłan wkłada **kapę** – czyli obszerny płaszcz z kapturem spięty klamrą. Dodatkowo (ale tylko w tzw. *rycie rzymskim*, czyli mszy sprawowanej po łacinie) kapłan na lewym ramieniu zawiesz **manipularz** – który powstał z chusty przeznaczonej do ocierania potu i ma oznaczać znój pracy kapłańskiej oraz kajdany założone Chrystusowi przy pojmaniu i sznur, na którym prowadzono Go na Golgotę.

Aby lepiej wyrazić charakter sprawowanych obrzędów i dynamikę roku liturgicznego, Kościół zmienia barwę szat liturgicznych. Zasadniczo używa się sześciu barw. **Biała** – symbol światła, czystości i radości; używana w święta Pańskie, Matki Bożej, Aniołów, świętych wyznawców i dzievic. **Czerwona** – barwa ognia, krwi i szat królewskich; używana w Święto Zesłania Ducha Świętego, uroczystości Krzyża Świętego, Męczenników i w procesji z palmami. **Zielona** – barwa żywej przyrody, symbol życia i nadziei; używana w okresach poświątecznych. **Fioletowa** – symbol pokuty i tęsknoty; używana w Adwencie i Wielkim Poście. **Różowa** – podkreśla radość z bliskości Pana i przerwę w dyscyplinie pokutnej; używana tylko dwa razy: w trzecią niedzielę Adwentu i czwartą niedzielę Wielkiego Postu. **Czarna** – symbol żałoby i pokuty; używana w mszach za zmarłych

i w Dzień Zaduszny. Ponadto w Kościele używane są szaty liturgiczne koloru **złotego** lub **srebrnego**, które mogą zastępować wszystkie barwy oprócz fioletowej i czarnej.

Nie byłoby również Mszy Świętej bez wielu naczyń liturgicznych widocznych podczas jej sprawowania. Podstawowym jest **kielich** – używany do sprawowania Eucharystii. **Puryfikator** – jest małym ręcznikiem służącym do wycierania kielicha. **Palka** – czworobok lniany usztywniany tekturką, służący do nakrywania kielicha. **Patena** – naczynie ze szlachetnego metalu w kształcie talerzyka, przeznaczone dla konsekrowanej Hostii. **Korporał** – wykonany z naturalnej tkaniny kwadratowy obrus o wymiarach 50x50 cm rozkładany poczwórnie; z naszytym na nim krzyżem; w czasie mszy ustawiane są na nim kielich, patena i cyborium; poza nią używa się go do wystawienia Najświętszego Sakramentu; symbolizuje całun, w który owinięte było ciało Jezusa złożone w grobie. **Ampulki** – małe naczynia na wino i wodę. **Lawaterz** – mały dzbanek i miseczka używane do obmywania rąk przez kapłana. **Cyborium (puszka)** – okrągłe lub czworokątne pudełko do przechowywania Najświętszego Sakramentu; od XIII wieku przybrała formę kielicha z przykrywką. **Monstrancja** – służy do umieszczania w nim konsekrowanej Hostii; wystawiana na ołtarz podczas nabożeństw, adoracji, błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem oraz w czasie procesji teoforycznej np. w Uroczystości Bożego Ciała. **Kustodia** – metalowa puszka, niekiedy z nóżką, połączona od środka, przeznaczona do przechowywania w tabernakulum Najświętszego Sakramentu; umieszcza się w niej Hostię służącą do wystawiania w monstrancji do publicznej adoracji przez wiernych. **Melchizedek** – metalowa oprawka monstrancji w kształcie półksiężyca podtrzymująca Najświętszy Sakrament wystawiony w monstrancji; melchizedek po wystawieniu przechowuje się w tabernakulum w kustodii. **Vasculum** – naczynie z wodą stojące przy tabernakulum, służące do obmywania palców przez szafarza po udzieleniu Komunii Świętej.

Uczestnicząc w ofierze Mszy Świętej pamiętajmy o trzech właściwych postawach nas obowiązujących. **Postawa stojąca** – która jest znakiem głębokiego uszanowania dla Boga – bierzmy przykład z kapłana odprawiającego prawie wszystkie czynności liturgiczne w postawie stojącej. **Postawa klęcząca** – oznaczająca głęboką cześć i uszanowanie, jest wyrazem uniżenia i uwielbienia, wyrazem pokuty i błagania. Klękamy by adorować Boga i wyrazić szczególną cześć dla Jego Majestatu podczas: przeistoczenia, na słowa "Oto Baranek Boży...", "Panie nie jestem godzien..." (przed Komunią Św.) i podczas dziękczynienia po przyjęciu Ciała Chrystusa. I wreszcie **postawa siedząca** – która jest postawą słuchającego ucznia. Przyjęty jest zwyczaj siedzenia podczas czytania biblijnych (z wyjątkiem Ewangelii) i głoszonej homilii.

Msza Święta ma nas oczyścić, jest bowiem tą samą ofiarą, jaką Jezus złożył za nas na Krzyżu. Złóżmy więc podczas niej pobożnie ręce, podnosząc duszę do Boga i poddając się Jego woli. A na jej początku i końcu uczynimy wielki znak krzyża, który ma nam przypominać o naśladowaniu Chrystusa i który zawsze jest naszym zewnętrznym wyznaniem wiary.

oprac. C. B.

źródło: *Przymierze z Maryją* nr 108/2019

Smutny listopad

Nadszedł listopad, liście opadają,
nagie konary kołysze wiatr.
Ołowiane chmury niebo zasłaniają,
coraz smutniejszy staje się świat.

Ludzi przygniata strach i obawa,
koronawirus spokój nam skradł.
Pragniemy rozmów, spotkań, nadziei,
czekamy cudu – Szczęśliwych Świąt.

Niechaj zabyśnie gwiazda w Betlejem,
a Dziecię w żłobku podniesie dłoń.
Niechaj Je serca nasze ogrzeją,
z pokorną prośbą śpieszymy Doń.

L. Dz.

W ostatnim czasie:

Przez Chrzt Świąty
do naszej Wspólnoty Kościoła
włączeni zostali:

Alicja Maria Czerwińska - c. Piotra i Magdaleny

Nadia Katarzyna Lewkowicz - c. Pawła i Angeliki

Maksymilian Henryk Pająk - s. Michała i Katarzynę

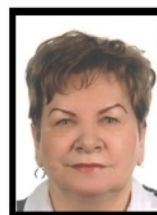
Requiescant
in pace...

Anna Grzegoszczuk
lat 94

Elżbieta Pękała
lat 72

Anna Dusik
lat 81

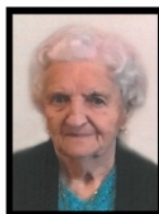
Mariola Hojka
lat 52

Jan Halacz
lat 75

Henryk Duda
lat 85

Gertruda Folwarczny
lat 92

Jan Piórecki
lat 88

Ilona Grzegoszczuk
lat 58

Andrzej Grabiec
lat 61

Parafia św. Michała Archaniola w Skrzyszowie
ul. Wyzwolenia 39, 44-348 Skrzyszów
ING Bank Śląski 40 1050 1403 1000 0023 0745 8881
tel. (32) 47 26 608
e-mail: witold.tatarczyk@katowicka.pl
<http://www.skrzyszowparafia.pl>

Do bieżącego numeru gazetki pisali: ks. Witold Tatarczyk,
Małgorzata Szyrocka-Durczok, Magdalena Syrek,
Szkolne Koło Wolontariatu, Jolanta Pyz, Iwona Szlachta, Anna Robak,
Lidia Dziewior, Agata Pawelec, Celina Burda.
Nakład: 500 szt.
skład: Rela & Cela e-mail: 480402@gmail.com
Druk: Drukarnia "LEGIS" Wodzisław Śl. ul. Jastrzębska 157

Jubilaci:

Janina Mroczek
50. Rocznica Urodzin

Mirosław Kopiec
50. Rocznica Urodzin

Mariola Surowiecka
50. Rocznica Urodzin

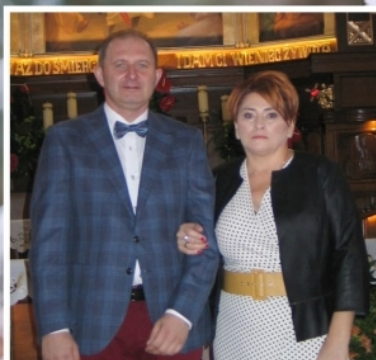
Maria i Stanisław Salamon
50. Rocznica Małżeństwa

Anna i Henryk Bienia
50. Rocznica Małżeństwa

Klara i Antoni Drózd
50. Rocznica Małżeństwa

Zdzisława i Marian Krzystała
25. Rocznica Małżeństwa

Laura Zięba - Roczek

Oliwier Gamża - Roczek

Laura Marek - Roczek